

Sygn. akt I CSK 673/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku T.Ł. i W.Ł., obecnie
z wniosku T.Ł.
przy uczestnictwie P.Ł. i Miasta W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2018 r.,
na skutek wniosków uczestnika Miasta W. o uchylenie postanowienia Sądu
Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r., zawieszenie postępowania oraz jego podjęcie
z udziałem następcy prawnego zmarłej W.Ł.,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 marca 2018 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika miasta W. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ca [...] /16, oddalającego apelację uczestnika miasta W. od postanowienia Sądu Rejonowego [...] w W. z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt XVI Ns [...] /14, w sprawie o zasiedzenie z wniosku T.Ł. i W.Ł. z udziałem P.Ł. i miasta W.

Wnioskiem, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 16 kwietnia 2018 r., uczestnik miasto W. wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r., zawieszenie postępowania oraz podjęcie go z udziałem następcy prawnego zmarłej W.Ł. Uczestnik wskazał, że dowiedział się, iż wnioskodawczyni W.Ł. zmarła w dniu 1 lipca 2016 r., a jej następcą prawnym jest drugi wnioskodawca - T.Ł. Jako podstawę prawną wniosku uczestnik wskazał art. 174 § 1 pkt 1 i § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Śmierć wnioskodawczyni W.Ł. nastąpiła w dniu 1 lipca 2016 r., tj. przed wydaniem przez Sąd Okręgowy postanowienia z dnia 13 kwietnia 2017 r. oddalającego apelację uczestnika miasta W. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 17 maja 2016 r. Okoliczność ta ujawniła się jednak dopiero po wydaniu przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 8 marca 2018 r., w którym odmówiono przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika miasta W. od postanowienia z dnia 13 kwietnia 2017 r., tj. już po prawomocnym zakończeniu postępowania kasacyjnego.

W tych okolicznościach nie ma podstaw do zastosowania art. 174 § 1 pkt 1 i § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r. Przepis art. 174 § 2 zdanie drugie k.p.c. może być stosowany dopóty, dopóki nie doszło do prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. Po tej chwili wzruszenie prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie jest możliwe jedynie w ramach środków

przysługujących od prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2015 r., I CZ 83/15, OSNC-ZD 2017, nr 2, poz. 26). Postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania staje się prawomocne formalnie w chwili jego wydania, wobec czego nie ma do niego zastosowania art. 174 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., choćby przed jego wydaniem lub nawet przed wydaniem orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną zaistniało zdarzenie określone w art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c., o którym Sąd Najwyższy nie wiedział lub którego nie uwzględnił. Postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w takiej sytuacji nie może być również podważone w drodze złożenia skargi o wznowienie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2003 r., III CO 9/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 68; wyjątek wynikający z art. 399 § 2 w związku z art. 401¹ k.p.c. nie ma w tych okolicznościach zastosowania). Reguły te dotyczą postępowania procesowego oraz - na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. - postępowania nieprocesowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

ał